

Sprawozdanie z konferencji naukowej
Szpital polowy – pierwsza pomoc dla wierzących, Stadniki,
7 maja 2016 roku

W sobotę, 7 maja 2016 roku, w Wyższym Seminarium Misyjnym Księży Sercanów w Stadnikach odbyła się konferencja naukowa *Szpital polowy – pierwsza pomoc dla wierzących*, zorganizowana przy współpracy z Fundacją Profeto.pl. Uczestników konferencji przywitał rektor seminarium, ks. dr Robert Ptak SCJ, podkreślając obecność prelegentów oraz licznie zgromadzonych gości: księży, kleryków, siostry zakonne i osoby świeckie. Zauważył, że konferencja ma miejsce w Jubileuszowym Roku Miłosierdzia i jest swego rodzaju odpowiedzią na apel papieża Franciszka o wyjście Kościoła do świata, by poszukiwać ludzi i głosić im miłość Boga, umożliwiając zbliżenie się do Niego i przynosząc pomoc współczesnemu człowiekowi w leczeniu wielu jego ran. W tematykę konferencji wprowadził zebranych odpowiedzialny za Fundację Profeto.pl ks. mgr Michał Olszewski SCJ, który w dalszej części spotkania pełnił rolę moderatora.

Pierwszy z prelegentów, bp dr hab. Grzegorz Ryś, w swoim wystąpieniu zatytułowanym *Szpital polowy według papieża Franciszka* zauważył, że język i wrażliwość ojca świętego, który mówi o Kościele jako o szpitalu polowym, nie są czymś nowym w opisie wspólnoty wierzących, ale sięgają swoimi korzeniami do wczesnego średniowiecza. Tego typu określenia wskazują na wielką wrażliwość Kościoła, który od początku swojego istnienia był ukierunkowany na człowieka i jego zbawienie. Prelegent przypomniał następnie o penitencjałach mnichów iroszkockich, które w swojej istocie podkreślały lecznicze znaczenie pokuty sakramentalnej. Według Teodora z Tarsu księgi te miały być lekarstwem pokuty dla wiernych. Przywołał także *Penitencjał Kummiana*, który pokutę nazywał „środkiem na rany”, zalecając także zbawienne „lekarstwo Pisma Świętego”. W dalszej części swojego wystąpienia zauważył,

że przez pierwsze dwa wieki Kościół nie musiał się zmagać z grzechem w wymiarze powszechnym. Problem ten wystąpił w III wieku w związku z prześladowaniami za cesarza Decjusza. Prelegent podkreślił, że właśnie wówczas ojcowie Kościoła zaczęli mówić o ranie grzechu, która potrzebuje właściwego leczenia (np. św. Cyprian). Nowa sytuacja, w jakiej znalazła się wspólnota wierzących, spowodowała, że pojawiły się dwie wizje Kościoła: Kościół jako sekta ludzi czystych lub też Kościół jako Lud Boży w drodze. Ostatecznie przeważała druga wizja Kościoła, która jest bardzo bliska papieżowi Franciszkowi. Mówi ona o Kościele otwartym, powszechnym, potrzebującym przebaczenia i znajdującym się na drodze ciągłego wzrostu. Taka wizja wspólnoty wierzących nie kojarzy się z jakąś zamkniętą sektą wybranych, ale jest otwarta na każdego człowieka, który pragnie zbliżyć się do Boga. Kontynuując swój wykład, ksiądz biskup nawiązał do wywiadu o. Antonia Spadara SJ z papieżem Franciszkiem, w którym porównał on Kościół do szpitala polowego. Obraz ten zmusza wszystkich do zadania sobie pytania o to, czego Kościół w obecnym momencie historii najbardziej potrzebuje. Według bpa Grzegorza Rysia pierwszą i podstawową reformą, na jaką wskazuje Franciszek, nie jest reforma struktur czy doktryny, ale zmiana odniesienia do osoby. Kościół współczesny potrzebuje pasterzy, a nie urzędników. Tylko w ten sposób będzie mógł docierać z dobrą nowiną Ewangelii do każdego człowieka. Obraz szpitala polowego wskazuje także na to, że ważniejszy jest człowiek, a nie choroba, która go trawi. Przywołane sformułowania pozwalają zauważyć zmianę odniesienia w podejściu do człowieka, na którą tak często wskazuje Franciszek w swoim nauczaniu. Drugi człowiek nie jest problemem, ale szansą (*Amoris laetitia*).

W kolejnym wystąpieniu ks. mgra Artura Godnarskiego zatytułowanym *Ewangelizacja „Szpitala polowego”* zwrócono uwagę na praktyczny wymiar ewangelizacji w Kościele. Na początku prelegent zauważył, że dla zrozumienia istoty Kościoła konieczne jest podkreślenie wagi relacyjności, która sprawia, że każda z osób tworzących wspólnotę Ciała Chrystusowego czuje się prawdziwie osobą. Następnie zaznajomił słuchaczy z formą nowej ewangelizacji, jaką jest Przystanek Jezus. Wychodząc od jego historii, wypuklił te elementy zaangażowania ewangelicznego

Kościół, które sprawiają, że uczniowie Chrystusa mogą razem świadczyć o Jego obecności i miłości do każdego człowieka. Według ks. Godnarskiego, prostota i ufność sprawiają, że bariery, jakie istnieją między ludźmi, mogą zostać pokonane, a dzięki temu treści kerygmatu mogą być przyjęte.

Ostatnim prelegentem przed zaplanowaną przerwą był o. dr Michał Legan OSPPE. Swoje wystąpienie na temat *Miłosierdzie w mediach* rozpoczął od słów kard. Stefana Wyszyńskiego skierowanych do dziennikarzy. Słowa te wskazywały istotę powołania dziennikarskiego, podkreślały znaczenie mediów i osób tworzących je we współczesnym świecie, którego ideały są sprzeczne z logiką Ewangelii i miłosierdzia. Rozwijając temat, prelegent zauważył, że informacja medialna, aby była dobra dla człowieka, musi być nie tylko prawdziwa i pełna, ale także winna być podana z miłością. Tylko wtedy nie rani ona nikogo i przyczynia się do dobra osób, które tę informację otrzymują.

Czwartą prelekcję na temat *Miłosierdzie w Betlejem* wygłosił ks. mgr Mirosław Tosza. Poświęcił ją na przedstawienie dzieła miłosierdzia skierowanego do osób bezdomnych, które zostało nazwane „Betlejem”. Mieszkańcy tego domu dla osób nieposiadających własnego domu rodzinnego utrzymują się z pracy własnych rąk. Muszą dbać o swoją samowystarczalność poprzez zaangażowanie się w różnego rodzaju zajęcia i prace, które zmierzają do niezależności finansowej (pracownia ikon, pracownia rękodzieła, prace porządkowe dla miasta itd.). Idea powstania „Betlejem” zrodziła się z inspiracji biblijnej – jest to miejsce, dom dla ludzi będących w drodze. Założyciel dzieła zauważył, że ubodzy nie są ludźmi, którzy jedynie mogą być odbiorcami ofiarowanego im dobra. Przeciwnie, to ludzie, którzy także mogą się dzielić dobrem. Na przykładzie ubogiej wdowy z Sarepty Sydońskiej, która podzieliła się swoim niedostatkiem z prorokiem Eliaszem, wykazał, że ubodzy rozwijają swoje człowieczeństwo i czują się potrzebni innym wtedy, kiedy mogą dzielić się tym, co posiadają, choć nie zawsze posiadają wiele. Każdy ubogi jest powołany do wzajemności, by dzielić się z innymi tym, co sam otrzymuje.

Ostatnią prelekcję w czasie trwania konferencji wygłosił o. mgr lic. Henryk Cisowski OFM Cap. Rozwijając temat *Bądź miłosierny*, zwrócił uwagę na fakt, że miłosierdzie jest tym, co się dzieje, co się wciąż

wydarza. Nie jest jedynie jakąś ideą czy stanem ducha. Dostrzegamy to na przykładzie miłosiernego Samarytanina, który czyni miłosierdzie wtedy, kiedy widzi potrzebującego człowieka. Drugi przykład miłosierdzia to postawa św. Franciszka i jego odniesienia do trędowatych. Z początkowej niechęci i odrazy postawa św. Franciszka zmieniła się w miłość i oddanie. W dalszej części swojego wystąpienia prelegent skoncentrował się na omówieniu dzieła miłosierdzia, jakim jest Dzieło pomocy o. Pio w Krakowie. Zauważył, że posługa miłosierdzia stała się dla niego nowym kluczem odczytania Pisma Świętego. Sam Bóg jest miłosierny i posyła ludzi, których zaprasza do działania i przez nich daje poznać swoją miłość.

W sesji popołudniowej spotkania miała miejsce dyskusja panelowa, w której wzięli udział o. mgr lic. Henryk Cisowski OFM^{Cap}, ks. mgr Artur Godnarski, o. dr Michał Legan OSPPE, ks. mgr Mirosław Tosza oraz ks. mgr Piotr Chmielecki SCJ. Dyskusję na temat praktycznego wymiaru Kościoła jako szpitala polowego poprowadził ks. mgr Michał Olszewski SCJ. Jej uczestnicy podzielili się osobistymi doświadczeniami z pracy ewangelizacyjnej oraz posługi miłosierdzia. Potrzeba pokory i otwarcia na drugiego człowieka, połączona z umiejętnością słuchania drugiego, stanowi bazę dla umocnienia dobra w drugim człowieku.

Ostatnimi elementami spotkania były Koronka do Bożego Miłosierdzia oraz Eucharystia, której przewodniczył radny prowincjalny ks. dr Leszek Poleszak SCJ, a homilię wygłosił ks. mgr Piotr Chmielecki SCJ, koordynator projektu Zbieramto.pl. Jego celem jest wspieranie dzieł misyjnych Zgromadzenia Księży Najświętszego Serca Jezusowego.

ks. dr Leszek Poleszak SCJ